

лометри. Срѣдната гжстота, обаче, на неговата маса е само една четвъртъ отъ тази на земята, което се показва отъ сравняванитѣ ефекти на тѣхнитѣ привлѣкателни сили. Това показва, че масата на слънцето е само 332,260 пжти по-голѣма отъ земната.

По отношение формата на слънцето, противно на земята, може да се каже, че то представлява една съвършена сфера.

За да си съставимъ една по точна идея за голѣмината на слънцето, нека забележимъ, че неговия диаметъръ, който малко по-горе изразихме съ цифри, е равенъ на удвоения диаметъръ на лунната орбита около земята.

Срѣдното разстояние отъ земята до слънцето е изчислено чрезъ измѣрване на параласка му, и е 149,472,000 километри, промѣняйки се отъ 147,154,000 презъ януарий до около 151,984,000 — презъ юлий, когато е най-далече отъ насъ.

Свѣтлината, пжтувайки както знаемъ съ 300 хиляди километри въ секунда, ще трѣбва да употреби 8 минути, за да пристигне отъ слънцето до земята. Ако единъ влакъ, съ скоростъ 120 километри въ часъ, се отправи за слънцето той ще пристигне тамъ едва следъ 142 години. Ако сжщия този влакъ мине покрай Луната, ще стовари своитѣ пжтници тамъ само следъ 133 дена.

Параласка, чрезъ който е получено разстоянието до слънцето, е измѣренъ презъ 1900 и 1901 години, посрѣдствомъ планетата Еросъ*), която въ това време се е намирала най-близко до земята То-

*) Еросъ е една малка планета, за която се предполага, че е членъ отъ онова голѣмо семейство Астероиди, което се образувало отъ разпадането на сжществуващата нѣкога между Марсъ и Юпитеръ планета и която още въ незапомнени времена, въ периода на своето застиване, е претърпѣла страшна катастрофа, вследствие на което се е раздробила.